

**Chương 467: Thảm Hoạ Cổng (19) - Valier &
Black Order**
(Số từ: 4836)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:52 PM 19/06/2023

Ellen Artorius cũng đang theo dõi tình hình diễn ra. Không biết liệu mọi người có nhận ra mình hay không, cô ấy mặc một chiếc áo choàng che khuất khuôn mặt và nắm chặt tay khi quan sát tình hình. Tuy nhiên, Ellen không hề hay biết rằng có một kết giới dịch chuyển không gian được giăng xung quanh cô.

Ellen chỉ có một suy nghĩ.

Liệu Reinhardt có thực sự xuất hiện?

Nếu anh biết, cô không có ý định giả vờ không biết anh.

Cô không có quyền yêu cầu anh đưa cô đi, vì vậy cô không thể.

Ellen biết mình đang phải gánh quá nhiều trách nhiệm và không thể vì thế mà bỏ rơi mọi người.

Biết rằng chỉ riêng sự biến mất của cô ấy đã là một tội lỗi to lớn, cô ấy không thể chọn đối đầu với Reinhardt vì cảm giác tội lỗi, đây đã là một lựa chọn bất khả thi.

Cô chỉ ước mình có thể nhìn thấy anh từ xa.

Thế là đủ.

Đó sẽ là thỏa đáng.

Hy vọng rằng không ai sẽ bị thương trong quá trình này.

Vì vậy, cô ấy đã xem đài hành quyết từ đám đông, sợ hãi bởi đám đông điên cuồng xung quanh cô ấy.

Charlotte cúi đầu, chỉ chờ cái chết cận kề.

Charlotte không biết gì cả.

Cô không biết chuyện gì sẽ xảy ra từ bây giờ.

Nếu cô bị treo ở đó.

Reinhardt sẽ làm điều tương tự cho cô chứ?

Mặc dù cô không còn có thể chọn con đường đó kể từ khi cô trở thành niềm hy vọng của nhân loại, nhưng cô vẫn có thể thỏa mãn với những tưởng tượng của mình.

Cô có thể nghĩ về những điều như vậy.

Ellen quan sát Charlotte từ xa. Nếu Reinhardt đến, Charlotte sẽ được cứu và tha thứ.

Giữa những tiếng reo hò điếc tai, những kẻ hành quyết từ từ chuẩn bị cho cuộc hành quyết.

Trên thực tế, việc đốt lửa giống như một màn trình diễn hơn.

Không ai trong số ba người đáng chết trong ngọn lửa.

Lẽ ra họ phải bị đâm bằng giáo hoặc chặt đầu bằng rìu.

Nhưng nếu Reinhardt xuất hiện, điều đó sẽ không xảy ra.

Ba người họ sẽ được giải cứu.

Khi ngọn đuốc của những kẻ hành quyết chạm vào ba đồng củi, những ngọn lửa đáng sợ bùng lên với tốc độ đáng báo động.

-Áaaaaaaa!

-Giết chúng! Giết chúng!

-Giết quỷ!

-Giết quỷ!

Giữa tiếng ồn chói tai, Ellen có thể nhìn thấy nó.

Ai đó chen lấn qua đám đông.

Khi họ tình cờ đẩy đám đông bảo vệ dài hành quyết sang một bên và đi bên dưới nó.

*Bang!

Với một cú đá nhanh, họ thổi bay đồng củi đang cháy như một vụ nổ.

—Và sau đó.

*Bang! Bang!

Mỗi người đá một cú đá vào ba đồng củi kia.

Kẻ đột nhập bất ngờ.

Khi họ cởi bỏ áo choàng, một thanh niên có hình dạng của một con quỷ, hoàn toàn có sừng, xuất hiện.

Mặc dù đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy anh ta, nhưng Ellen biết rằng anh ta là Reinhardt.

"Ba thứ này là thứ mà ta thực sự cần phải lấy lại..."

Ma Vương búng ngón tay.

"Ta sẽ lấy chúng."

*Xoẹt!

Một cơn bão lửa dữ dội bùng lên xung quanh ba cây cột.

Những tên đao phủ chết lặng và lính canh gần đó bị đẩy lùi bởi ngọn lửa bất ngờ.

"Rein... hardt..."

-Cái gì—, Ma Vương!

-Ma Vương đến rồi!

-Ma Vương đã xuất hiện!

Đương nhiên, tiếng reo hò của mọi người biến thành hỗn loạn với sự xuất hiện của những con quỷ không xác định.

Những người ghét Ma vương và ác quỷ cho đến bây giờ bắt đầu chạy trốn trong nỗi kinh hoàng khi nhìn thấy Ma vương thực sự.

—Và sau đó.

*Screaming!

Với một âm thanh dữ dội xé toạc không khí, hàng chục [quả cầu lửa] bắt đầu trút xuống bức tường lửa từ trên trời như mưa.

"Cái này là cái gì?"

Đánh giá theo hướng tấn công, có vẻ như đó không phải là tay sai của Ma vương đang tấn công, mà là ai đó đang nhắm vào Ma vương.

*Bùm!

Những [quả cầu lửa] trút xuống bắt đầu quét không chỉ bên trong kết giới mà cả những tên đao phủ và đám đông khổng lồ bên ngoài.

Ellen chết lặng khi chứng kiến cảnh tượng diễn ra.

Ma Vương đã xuất hiện.

Và ai đó đã bắt đầu tấn công Ma vương như thể họ đã chờ đợi thời điểm này.

Như thể không có vấn đề gì xảy ra với những người tụ tập tại nơi này.

Đám đông, hoảng loạn, cố gắng thoát khỏi sự tàn phá bất ngờ.

Mọi người giẫm lên nhau, vướng vào nhau và ngã xuống.

Ngay lập tức, những người cố gắng trốn thoát đã bị những người khác chà đạp và nghiền nát.

Và rồi, Ellen nhìn thấy.

*Crash!

*Bang!

Vô số người mặc áo choàng đen không rõ danh tính, không chạy trốn mà lao vào hiện trường, phá cửa sổ của các tòa nhà xung quanh quảng trường.

"Cái... cái quái gì thế này?"

*Rầm!

Ellen kinh ngạc chứng kiến vô số Ma pháp hủy diệt được tung ra không chỉ bên ngoài bức tường lửa nơi Ma Vương đang ở, mà còn cả dân thường bị cuốn đi không thương tiếc sau hậu quả đó.

*Gầm!

Ngay khi bức tường lửa biến mất, Reinhardt lộ diện.

Bằng cách nào đó, Reinhardt đã giải cứu được cả ba người họ khỏi đài hành quyết.

Trong tình thế hỗn loạn, Ellen nhìn thấy Reinhardt đang nhìn quanh đám đông đang chạy trốn, những người bị cuốn vào ma thuật và những kẻ tấn công không xác định.

-Black Order... chính là các người.

-Đúng.

-Chúng ta không bao giờ có thể là đồng minh vĩnh cửu.

Ellen không hiểu cuộc trò chuyện.

Tuy nhiên.

Reinhardt trao Charlotte bất tỉnh cho Sarkegaar.

-Lucynil và Sarkegaar, trốn thoát trước đi. Mục tiêu của họ là ta. Họ có thể sẽ cố gắng giết chỉ ta.

-Ma Vương, nhưng...

-Bệ hạ, chúng ta không thể...

-Đi mau, đây là mệnh lệnh.

Hình bóng quý, người vừa được giải thoát khỏi sự ràng buộc, và cô gái tóc bạc, dường như bị choáng ngợp bởi sức nặng của những lời nói của Ma Vương. Họ bắt đầu thoát khỏi cuộc tấn công với vẻ mặt kiên quyết và cái gật đầu.

Như thể họ biết họ không thể tránh khỏi cuộc chiến.

Sấm sét từ trên trời giáng xuống, và những quả cầu lửa rơi xuống.

Nó không chỉ là ma pháp.

Những người cầm kiếm và giáo tấn công Ma vương, được bao phủ bởi ma thuật màu xanh.

Mặc dù danh tính của họ không được biết, nhưng rõ ràng họ không phải là người bình thường về mặt kỹ năng.

"Dừng lại."

Tuy nhiên, trước lời nói của Reinhardt, một trong những nhân vật đang lao tới không dừng lại mà do dự. Ellen nhìn thấy rõ ràng.

-Chậc!

Alsbringer cắt cổ kẻ tấn công. Đó là một đòn đánh dữ dội đã nghiền nát kết giới và lớp bảo vệ [Tăng cường sức mạnh ma thuật] xung quanh kẻ tấn công một cách tàn bạo.

Thánh tích của Thần Chiến Tranh đã tăng cường sức mạnh cho người dùng nhiều hơn khi đối mặt với những đối thủ mạnh hơn và khó vượt qua hơn. Thời điểm này là tình huống hoàn hảo để Ma vương phát huy tối đa sức mạnh của Alsbringer.

Anh ấy không phải là Master.

Tuy nhiên, sự tấn công dữ dội của ma thuật tấn công không thể xuyên qua kết giới [sức mạnh ma thuật] chảy như ngọn lửa khoảng hai mét xung quanh cơ thể Ma vương.

Sản lượng ma thuật áp đảo đã đáng sợ chỉ bằng cách nhìn vào nó.

Và sức mạnh to lớn.

*Swoosh! Scream!

Với tay phải, anh ta chém xuyên qua ngọn giáo của đối thủ đang tấn công, cắt đứt trực thương và cắt đứt cơ thể từ thắt lưng, trong khi với nắm tay trái, anh ta nghiền nát cơ thể của người đàn ông thành từng mảnh chỉ bằng cách chạm vào thanh kiếm đang đâm.

Các chiến binh hạng Master không sử dụng sức mạnh của họ một cách thô bạo.

Anh ấy chỉ cần giải phóng sản lượng to lớn của mình nhiều nhất có thể.

Sức mạnh hủy diệt chưa tinh chế này không cho phép một đòn tấn công nào tiếp cận được Ma vương.

Nhận ra rằng một đòn tấn công không giới hạn sẽ không đủ để xuyên qua Ma vương, những kẻ ám

sát đã theo dõi anh ta khi họ thâm nhập vào đám đông đang chạy trốn.

Ma Vương nhìn vô số người chết.

Mật độ người dày đặc đã chết hàng nghìn người do Ma pháp của Black Order.

Họ đang chết dưới tay của những kẻ đang cố giết Ma vương, không phải bởi chính Ma vương.

"Có thể giết ta, mặc kệ chuyện gì xảy ra cũng không sao ư?"

Không có phản ứng nào từ Black Order trước những lời lạnh lẽo của Quỷ vương.

"Ừ, trên đời có rất nhiều chuyện không thể khác được."

"Giống ta."

"Các người cũng không khác được."

"Ta hiểu."

"Ta hoàn toàn hiểu."

Ma Vương bước đi chậm rãi.

"Vì vậy, chúng ta hãy giết và bị giết giữa những người không thể giúp được."

Sự tức giận lấp đầy đôi mắt lồi của Ma Vương.

*Gầm!

Ma Vương tấn công.

Và các đặc vụ của Black Order đã chặn đường của Ma vương.

* * *

Epinhauser đã cứu tôi, bất chấp ý định của Black Order.

Đó là lý do tại sao, như Antirianus đã cảnh báo, tôi biết rằng Black Order không còn đứng về phía tôi nữa.

Nhưng tôi chưa bao giờ nghĩ rằng họ sẽ cố giết tôi với cái giá phải trả là một số lượng lớn dân thường thương vong trong tình huống này.

—Black Order.

Một nhóm chịu đựng cái ác vì công lý, mặc dù tôi không biết rõ về họ.

Thật thảm hại, nhưng cuối cùng, họ giống tôi vì họ đang làm một việc không khác mấy so với những gì tôi làm.

Điều quan trọng không phải là bàn luận về thiện và ác của nhau.

Cả hai chúng tôi đều không thể giúp nó.

Tôi phải cứu người của tôi.

Black Order muốn loại bỏ tôi, mầm mống của một cuộc xung đột lớn.

Vì sự bất lực lẫn nhau của chúng tôi đang va chạm, cuối cùng, ai đó phải chết.

Tôi không thể chết.

Vì vậy, tôi phải giết.

*Vút!

Thanh kiếm của đối thủ, khi va chạm với Alsbringer, dao động rất nhiều.

*Kang!

"!"

Tôi cố gắng nắm lấy cổ trong khoảng trống do dao động nhưng đột nhiên, một sợi xích xuất hiện từ không khí mỏng manh quán quanh cánh tay trái của tôi.

Cho dù đó có phải là ma thuật của người khác hay không, sợi xích ma thuật vẫn không buông cánh tay trái của tôi.

Đôi thủ, người đã bị chấn động mạnh bởi đòn tấn công của tôi, đâm kiếm thẳng vào cổ họng tôi.

*Stab!

Thanh kiếm va chạm với lớp phòng thủ ma thuật của tôi, không thể xuyên qua cổ tôi.

*Kang!

Khi tôi kéo mạnh cánh tay trái của mình, sợi xích ma thuật bị đứt, không thể chịu được toàn bộ sức mạnh của tôi.

Hầu hết họ đều là những chuyên gia cận chiến biết cách [Tăng cường sức mạnh ma thuật], thậm chí còn biết sử dụng ma thuật.

Các chuyên gia cận chiến, pháp sư và thậm chí cả kiếm sĩ ma thuật.

Tất nhiên, Black Order là một nhóm quái vật điên rồ.

Bây giờ tôi đã xuất hiện ở nơi này, rõ ràng là họ sẽ cố giết tôi.

Họ không chỉ có tay chiến đấu tầm gần; cũng có kẻ bắn tỉa từ xa.

Quảng trường vẫn đông nghịt người.

Nhiều người đã cố gắng chạy trốn, nhưng đám đông áp đảo khiến họ không thể trốn thoát.

Số người bị giết bởi Ma pháp của Black Order không đáng kể so với những người bị chính đồng loại của mình giẫm đạp đến chết.

Trong số họ không chỉ có những người có khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] mà còn có những người thuộc hạng Master.

Tôi đã biết rằng Black Order không chỉ bao gồm các pháp sư, nhờ vào trường hợp của Epinhauser.

Một số người trong số họ dường như đang theo dõi tôi từ xa, chờ đợi thời điểm quan trọng nhất.

Chúng phái tay sai kích động một cuộc chiến tiêu hao và sau đó lên kế hoạch đâm hoặc chém chết tôi khi tôi lộ rõ điểm yếu.

Tấn công bằng vũ khí thấm nhuần hào quang chắc chắn sẽ là chiến lược hiệu quả nhất.

Vì họ biết rằng họ không thể xuyên thủng kết giới ma thuật của tôi bằng ma pháp hủy diệt, nên họ dường như đang thử một cách tiếp cận khác.

*Shlush!

Dây leo mọc lên từ mặt đất với tốc độ khủng khiếp, quấn quanh tay và chân tôi.

Và từ những dây leo đó, vô số côn trùng bò ra, bao phủ lấy cơ thể tôi.

—Black Order

Vô số sinh vật ghê tởm.

Chỉ cần nhìn thấy Ma thuật của họ là kinh tởm.

"Tuesday."

Tôi không biết những con côn trùng này là gì, nhưng tôi không có ý định để chúng chui vào cơ thể mình.

*Vush!

[Ngọn lửa của Tuesday] bùng cháy, giải phóng một địa ngục dữ dội.

Những dây leo và côn trùng quấn quanh cơ thể tôi biến thành tro đen và biến mất ngay lập tức.

Không cần phải giết tất cả những tên khốn này.

Tôi vừa phải thoát khỏi quảng trường. Tôi không biết Antirianus định làm gì, nhưng một khi tôi xác nhận rằng Lucynil, Sarkegaar và Charlotte đã trốn thoát an toàn, tôi có thể rời đi.

Tất nhiên, họ đang theo dõi tôi từ mọi phía và Black Order vẫn chưa sử dụng hết sức mạnh của họ.

Rõ ràng là họ muốn đánh giá sức mạnh của tôi.

Lúc này chúng chỉ quan sát, chờ cơ hội rõ ràng để giết tôi.

Sự hỗ trợ tầm xa là một điều chắc chắn.

*Whack! Crack!

Những con dơi bay xung quanh vật chất hóa khắp nơi, xé xác và giết chết những pháp sư đang bắn tôi từ xa, biến chúng thành bột giấy đẫm máu. Tôi có thể nhìn thấy rõ ràng tất cả.

Lão Antirianus chết tiệt đó. Ông ta thậm chí có thể sử dụng một cái gì đó tương tự như kỹ thuật phân thân.

May mắn thay, các pháp sư tầm xa đã bị Antirianus đánh lạc hướng.

Mọi người đang chạy trốn, nhưng họ chắc chắn đang xem cảnh tượng này.

Đó là lý do tại sao Đế chế không thể giúp tôi, và họ không nên.

Tôi đã phải tự thoát ra.

Tuy nhiên, một cái gì đó là lạ.

Tôi để mắt đến những người duy trì khoảng cách của họ.

Có một số thành viên của lớp Master, và những người thân cận với Archmage không chắc chắn nhưng có khả năng sẽ có mặt.

Các pháp sư không dễ dàng mắc bẫy của Antirianus tham gia vào các trận chiến đánh chặn.

"Nhưng tại sao các người chỉ có khả năng này thôi?"

Tuy nhiên, tại sao Black Order chỉ có khả năng này?

Họ chắc chắn là một lực lượng mạnh mẽ, và có rất nhiều điều khó khăn để tôi đối mặt một mình.

Tuy nhiên, nếu mục tiêu của họ là giết tôi, điều đó chắc chắn có nghĩa là lực lượng của Black Order đã tập trung ở nơi này.

Những người này chắc chắn không được xem nhẹ.

Xem xét những gì tôi đã tưởng tượng là ưu tú của Black Order, họ có vẻ khá mờ nhạt.

"Không chỉ có Đế chế và người tự mình xử lý sự cố Cánh cổng."

Từ đằng xa, một người đã quan sát tôi tiến lại gần.
"Đó là tất cả."

Black Order chỉ xuất hiện một lần trong nguyên tác, sau đó không được nhắc đến.

Điều đó có nghĩa là họ đã giải quyết sự cố Cánh cổng và những con quái vật trong bối cảnh của câu chuyện.

—Hai năm sau sự cố Cổng.

Black Order sẽ chiến đấu hết trận này đến trận khác để tự mình giải quyết sự cố Cánh cổng.

Trong quá trình đó, họ tự nhiên yếu đi.

Liên tục mất chiến binh của họ.

Đó thực sự là lực lượng của họ, nhưng đây là tất cả những gì họ thu thập được để loại bỏ tôi, mầm mống quan trọng nhất của cuộc xung đột.

Black Order đã đợi tôi ở một nơi mà họ dự đoán rằng tôi không thể tránh khỏi việc đến.

Người đang đi về phía tôi chuẩn bị lộ mặt bằng cách cởi bỏ mũ trùm đầu.

Đúng như dự đoán, đó là một người đàn ông trung niên mà tôi chưa từng gặp bao giờ.

Vì ngoại hình không phải là tất cả, nên tôi không thể biết anh ấy thực sự bao nhiêu tuổi.

Mái tóc thưa màu trắng của người đàn ông trung niên khiến người ta khó đoán được tuổi của ông ta.

Khi anh ta đến gần tôi, những đặc vụ Black Order khác đang đối đầu với tôi dần bắt đầu lùi lại.

Điều đó phần nào cho thấy tình trạng của người đàn ông đang đến gần.

"Người là người đứng đầu của Black Order?"

Anh nhìn tôi và lắc đầu.

"Chà... 'Người đứng đầu' có thể không phải là từ thích hợp. Ban đầu, các quyết định của Black Order được đưa ra bởi một hội đồng gồm các đặc vụ hàng đầu."

Tôi không thể đọc được bất cứ điều gì từ cái nhìn của anh ta.

"Tuy nhiên, bây giờ tất cả các đặc vụ hàng đầu ngoại trừ ta đã chết... Gọi ta là người đứng đầu dường như không sai."

Anh nói một cách bình tĩnh, rút kiếm ra.

"Ma Vương, chết ở đây vì nhân loại thì sao?"

"...Người muốn ta chết?"

Người đàn ông trung niên gật đầu trước câu trả lời của tôi.

"Ta biết rằng người yêu nhân loại, không, tất cả chúng sinh rất nhiều."

"Đó là lý do tại sao Epinhauser, người đã theo dõi người lâu nhất trong số bọn ta, đã chết vì người."

"Bởi vì hắn biết người."

"Bởi vì hắn biết người yêu thích nhân loại, hắn đành phải làm như vậy."

"Người biết rằng cái chết của mình có thể đạt được rất nhiều điều cho nhân loại."

"Không tin tưởng lẫn nhau."

"Tràn đầy tuyệt vọng."

"Ngay cả tình hình hiện tại khi mọi người đang tìm kiếm vật tế thần để vượt qua nỗi tuyệt vọng của họ."

"Mặc dù ta không thể nói rằng tất cả đều có thể vượt qua, nhưng hiện tượng con người tìm kiếm vật tế thần của con người khác thay vì Ma vương do khao khát trả thù không thể dập tắt sẽ dừng lại."

"Nếu người chết, nhân loại sẽ có được hy vọng."

"Đương nhiên, ta biết hi vọng giá trị không lớn như vậy."

"Bọn ta biết rằng không thể đạt được điều gì với một hy vọng hão huyền."

"Nhưng không có hy vọng, chúng ta không thể sống."

"Người là biểu tượng của hận thù và tuyệt vọng."

"Nhìn đi."

Người đàn ông chỉ vào đám đông những người bị nghiền nát và giết chết trong nỗi kinh hoàng khi họ giẫm đạp lên nhau.

"Đáng buồn thay, sự tồn tại của người chỉ mang lại sự tuyệt vọng và sợ hãi."

"....."

"Bất kể người nghĩ về con người như thế nào, họ chỉ nhìn thấy sự sợ hãi và tuyệt vọng trong người."

"....."

"Khi người tiết lộ bản thân, người khiến con người hoảng loạn vì sợ hãi và tuyệt vọng, và khi người

không làm vậy, chỉ có con người bị thúc đẩy bởi sự báo thù và hận thù mới rơi vào hoảng loạn."

Anh ấy muốn nói rằng chỉ có rất ít người hiểu được ý định của tôi.

Tôi không thể phủ nhận những gì anh ấy nói.

Tôi chẳng là gì ngoài biểu tượng của hận thù, tuyệt vọng và đau khổ.

Sự tồn tại của tôi chỉ là biểu tượng của nỗi kinh hoàng đối với nhân loại, và là kẻ thù cần phải bị tiêu diệt.

Cho dù họ có nhìn thấy tôi hay không.

Sự hiện diện của tôi khiến mọi người phát điên, bất kể động cơ tình cảm là gì.

"Người yêu con người, nhưng người không tin tưởng họ."

"Người hèn là không nghĩ tới hiểu làm sâu xa tưởng chừng như không thể giải quyết lại có thể dùng biện pháp tốt đẹp hóa giải, nếu không người đã không ẩn thân tiến vào Temple."

"Giống như sức mạnh của bọn ta giảm đi khi cố gắng giải quyết tình huống theo cách của mình, người hần đã cố gắng giải quyết tình huống này theo cách của mình. Ngoài ra, người đến đây để cứu những người không thể tin tưởng mình."

"Không phải mọi thứ đã được giải quyết, nhưng điều gì xảy ra sau khi nó kết thúc là mối quan tâm của ta."

"Chiến tranh sẽ nổ ra vào một ngày nào đó."

"Trong tình huống vết thương chưa lành này, con người sẽ kiên quyết khuất phục Ma vương, nguồn gốc của sự việc này."

"Cho dù người không muốn, cho dù là Đế quốc không muốn, cho dù là Hoàng đế không muốn."

"Người phải cảm thấy rằng chiến tranh là không thể tránh khỏi."

"Mọi người thà ước cái chết của Ma vương còn hơn là giết những con quái vật đang lang thang trên lục địa."

"Hôm nay, người đã cố gắng cứu Charlotte de Gardias."

"Ta nghĩ đó là một tình yêu và sự thấu hiểu rất lớn".

"Hỡi Ma Vương."

"Cho nên, hiện tại người không thể chết sao?"

"Trước khi máu chảy nhiều hơn."

"Trước khi thêm tuyệt vọng và buồn bã nhấn chìm thế giới."

"Cứu lấy nhân loại bằng cái chết của mình."

"Làm ơn."

Rõ ràng là anh ấy ngưỡng mộ sự tồn tại của tôi, bất kể điều gì cản đường tôi.

Bất kể ý định của tôi là gì, sự tồn tại của tôi đã là một thảm họa rồi.

Vì vậy, anh ấy yêu cầu tôi chết ở đây vì lợi ích của nhân loại.

Tôi biết rằng chiến tranh có thể nổ ra sau khi sự cố công được giải quyết.

Sự cố cánh công là cái kết của nguyên tác.

Nhưng sau đó, một cuộc chiến nổ ra. Một cuộc chiến nổ ra vì tôi.

Nếu tôi chết ở đây, trước vô số người đang chứng kiến, sẽ không có chiến tranh.

Mọi người sẽ cổ vũ cho cái chết của Ma Vương.

Việc tìm kiếm vật tế thần liên quan đến Ma Vương và Ngũ Đại Thần Giáo sẽ không còn diễn ra nữa.

Bất chấp ý muốn của tôi.

Cuộc sống của tôi chỉ mang lại sự tuyệt vọng, sợ hãi và hận thù.

Cái chết của tôi có thể cứu vô số người.

Vì vậy, anh ấy yêu cầu tôi chết ở đây trước khi có thêm nhiều vật hiến tế.

Anh ấy yêu cầu tôi chết với sự tôn trọng.

“Người tên là gì?”

Trước câu hỏi của tôi, người đàn ông trung niên cúi đầu.

"Ta không thể nói cho người biết. Một kẻ hèn hạ như ta không có quyền nói cho một người vĩ đại như người biết tên của mình."

Tôi có thể cảm nhận được sự tôn trọng to lớn của anh ấy dành cho tôi, bất chấp sự khác biệt về tuổi tác của chúng tôi.

Tuy nhiên, anh ta cản đường tôi, tin rằng tôi phải chết.

"Nhưng bọn ta là Black Order."

"Nếu bọn ta phải phạm tội ác để đạt được điều tốt đẹp, bọn ta là những người làm điều đó."

"Bọn ta sẽ không biện minh cho điều đó. Bọn ta không có hứng thú với những thứ như vậy."

"Bọn ta chỉ tìm cách thực hiện điều tốt đẹp là cứu nhân loại bằng cách phạm tội ác là giết người."

Một ngụ ý biện, có lẽ.

Nhưng tôi không muốn chỉ ra điều đó.

Mọi người đều có định nghĩa riêng về công lý.

Bản thân định nghĩa đó là một ngụ ý biện. Người đàn ông trước mặt tôi chỉ đơn giản là cản đường tôi định nghĩa về công lý của riêng mình.

"Chắc chắn rồi, đúng là ta chết thì sẽ ít người chết hơn."

Vâng, đó có thể là công lý.

Nó có thể là tốt.

Tôi có thể phải chết.

Có thể có nhiều thứ tôi có thể đạt được trong cái chết hơn là trong cuộc sống.

Xét cho cùng, những điều này sẽ không xảy ra nếu tôi chết và biến mất.

Chừng nào ác ý của thế giới còn hướng vào tôi, nỗ lực của tôi để làm điều gì đó chỉ có thể dẫn đến những bi kịch và tai họa lớn hơn.

Nhưng vẫn.

"Nhưng ta muốn nói với người điều này."

Tôi siết chặt chiếc Alsbringer hơn.

"Ta muốn sống."

—Sống.

Để bằng cách nào đó nghiền răng và sống.

Không phải là một cuộc sống hoàn thành trong cái chết.

Không phải chết trong cam chịu và tuyệt vọng.

"Ta sẽ cứu thế giới bằng cách sống."

Chắc chắn.

Bằng cách sống.

Không qua cái chết.

"Không có vấn đề gì mà tôi phải cứu người."

Tôi sẽ chứng tỏ rằng tôi có thể đạt được điều gì đó trong cuộc sống.

"Bằng cách sống."

Tôi không có mong muốn tìm thấy sự an ủi trong cái chết.

"Bằng cách sống, ta sẽ tận mắt chứng kiến những gì mình đã cứu được và những gì còn lại."

Ngay cả khi con đường tôi phải đi trải đầy chông gai tuyệt vọng, tôi vẫn muốn sống.

"Ta sẽ tự mình xem."

Tôi muốn được hạnh phúc khi sống.

Bằng cách sống.

Mặc dù tôi không thể khôi phục mọi thứ đã bị hỏng.

Tôi sẽ cố gắng hàn gắn những mối quan hệ mà tôi có thể.

Tôi muốn được hạnh phúc.

Ngay cả trong giây phút này khi thế giới đã sụp đổ, khi quá nhiều mất mát, tôi biết rằng mơ ước hạnh phúc là ngu ngốc và đau khổ.

Nhưng tôi muốn được hạnh phúc, tôi thực sự nghĩ như vậy.

Mơ ước như vậy đâu có gì sai phải không?

Hay là nó sai?

Nó có thể là sai cho một sinh vật như tôi mong muốn điều đó.

Ngay cả như vậy.

Tôi muốn nó.

Người đàn ông trung niên, nghe tôi nói, gật đầu với tôi.

“Đúng, ta thấy.”

Anh ta chìa kiếm về phía tôi, và thanh kiếm được bao bọc trong ngọn lửa ma thuật màu xanh lam.

Một luồng năng lượng xoáy màu đen bao quanh bàn tay trái trống rỗng của anh ta, không rõ bản chất của nó.

“Ta sẽ nhớ đến ngươi.”

Như thể muốn nói rằng anh ấy sẽ nhớ tôi là một người tuyệt vời như thế nào trong suốt quãng đời còn lại của anh ấy.

"Nếu ta chết, liệu ngươi có nhớ đến ta không?"

Thủ lĩnh của Black Order để lại những lời đó và chĩa thanh kiếm đã rút của mình vào tôi.

“Ta có thể làm nhiều như vậy.”

Đối với kẻ thù đầu tiên cố giết tôi không phải vì lòng căm thù mà vì lòng kính trọng.

Điều đó tôi có thể làm được, phải không?

Trước lời nói của tôi, người đàn ông trung niên không rõ tên mỉm cười.

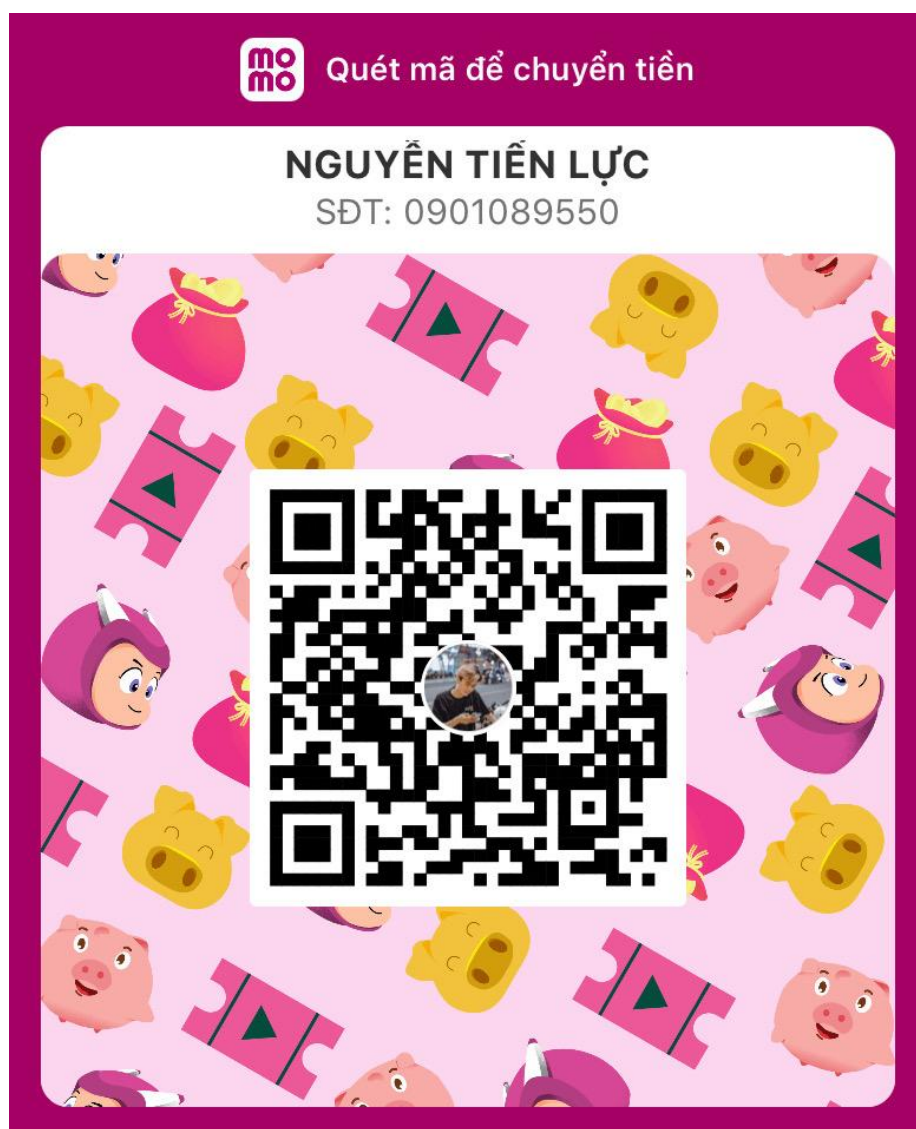
"Không phải kẻ mạnh nhất, kẻ xấu xa nhất, cũng không phải kẻ đáng sợ nhất."

"Nhưng là Ma Vương tốt nhất."

"Tôi bày tỏ lòng kính trọng với anh."

Không có cuộc trò chuyện nào nữa sau đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading